Stevenův monolog - - Muzikály

Steven Sestro, dobrá vílo má,
stejně vězněná jak já,
tvůj smích jak tóny flétny zněl,
pohřbil jej tvůj trýznitel.
V tomhle kraji, dá se říct,
pohřbívá se čím dál víc.
Prý zvíře zlé, prý hrůzný tvor
zkázu rozsévá i mor,
náhle, podle mnoha zpráv,
skápne člověk, ač byl zdráv.
Zlo, jež ničí zdejší říš,
páše lidská zrůda spíš.
Krev žen a dítek v tmoucích tmách
může sát snad pouze vrah!
I když věřím dál, že nad zlem
dobro vítězí, ne zášť,
Bůh mi promine,
leč vraždě zločinné
nezabrání Otčenáš.
Proč, kníže, nás tu trýzníš dál?
Tváří v tvář bych rád ti stál.
Proč ty nečelíš těm vraždám?
Možná prsty sám v nich máš!
Ať jsi vrah či ne,
ty oči zločinné...
Vzepři se jim, sestro má!